

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľov **1/ J.**, a **2/ M.**, oboch bývajúcich v B., zastúpených M., advokátom so sídlom v M., proti odporkyňi **P.**, so sídlom v Ž., IČO: X., zastúpenej advokátskou kanceláriou S. so sídlom v B., v mene ktorej koná ako konateľ advokát J., za vedľajšej účasti **A.**, so sídlom v K., IČO: X., na strane navrhovateľov, **o nariadenie predbežného opatrenia**, vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 17 C 285/2013, o dovolaní vedľajšej účastníčky proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 28. februára 2014 sp. zn. 7 Co 86/2014 takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a**.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Žilina uznesením z 13. novembra 2013 č. k. 17 C 285/2013-62 nariadil predbežné opatrenie, ktorým zakázal odporkyňi uplatňovať voči na navrhovateľom vo výroku uznesenia špecifikované ustanovenia Zmluvy o poskytovaní úveru č. X. zo dňa 29. 9. 2005 (ďalej len „Zmluva“), a to až do konečného rozhodnutia súdu o žalobnom návrhu navrhovateľov o určenie neplatnosti týchto ustanovení. Zároveň uložil navrhovateľom povinnosť v lehote 30 dní od doručenia uznesenia podať návrh na začatie konania vo veci samej a rozhodol tiež o povinnosti odporkyne zaplatiť súdny poplatok z návrhu na začatie konania v sume 33,- Eur.

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (ďalej aj „odvolací súd“) na odvolanie odporkyne uznesením z 28. februára 2014 sp. zn. 7 Co 86/2014 uznesenie súdu prvého stupňa zmenil tak, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia v časti týkajúcej sa zákazu uplatňovať voči navrhovateľom bod 4.6 Zmluvy zamietol, a v časti týkajúcej sa zákazu uplatňovať voči navrhovateľom ostatné špecifikované ustanovenia Zmluvy odvolanie odporkyne odmietol. Zamietnutie návrhu na nariadenie predbežného opatrenia vo vyššie uvedenej časti odôvodnil tým, že podľa jeho názoru neboli osvedčené také skutočnosti, z ktorých by vyplynula potreba dočasnej úpravy pomerov medzi účastníkmi. Odmietnutie odvolania odporkyne v zostávajúcej časti odôvodnil tým, že v tejto časti nariadené predbežné opatrenie zaniklo zo zákona nepodaním návrhu vo veci samej v určenej lehote.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podala dovolanie Asociácia bankových klientov (ďalej aj „dovolateľka“) vystupujúca v konaní ako vedľajšia účastníčka na strane

navrhovateľov. Žiadala, aby dovolací súd uznesenie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnila odňatím možnosti konať pred súdom, tzv. inou vadou konania a nesprávnym právnym posúdením veci odvolacím súdom. Za odňatie možnosti konať pred súdom označila skutočnosť, že odvolací súd odignoroval obsah jej podaní, keď sa k nim vo svojom uznesení vôbec nevyjadril.

Odporkyňa vo vyjadrení vo vyjadrení k dovolaniu navrhla tento mimoriadny opravný prostriedok ako neprípustný odmietnuť a priznať jej náhradu trov dovolacieho konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) skúmal predovšetkým prípustnosť dovolania a dospel k záveru, že smeruje proti takému rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto ho treba odmietnuť.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.). Podmienky prípustnosti dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 237 a 239 O. s. p.

Prípustnosť dovolania podľa § 239 O. s. p. v predmetnej veci neprichádza do úvahy. V zmysle odseku 3 tohto ustanovenia je prípustnosť dovolania vylúčená, ak ide o uznesenie o predbežnom opatrení.

Dovolací súd preskúmal prípustnosť dovolania aj z hľadísk uvedených pod písmenami a/ až g/ ustanovenia § 237 O. s. p., pričom nezistil existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonom ustanovení.

Za neopodstatnenú považoval dovoláciu námietku dovolateľky o odňatí možnosti konať pred súdom „odignorovaním“ jej podaní odvolacím súdom. Písomné podania, ktorými oznámila súhlas so svojím vstupom do konania a vyjadrila sa k odvolaniu odporkyne, boli totiž pre posúdenie veci právne bezvýznamné, pretože v časti týkajúcej sa poukazovania na mimosúdne výzvy odporkyne o náhradu ujmy za iné konania, sa zjavne netýkali predmetu konania, v časti domáhania sa povinnosti súdu ex offio skúmať, či voči navrhovateľom je alebo nie je uplatňované plnenie z nekalej zmluvnej podmienky, presahovali rámec konania o predbežnom opatrení určený ustanovením § 74 ods. O. s. p., a v časti týkajúcej žiadosti o potvrdenie prvostupňového uznesenia boli len všeobecné. Preto nebolo potrebné, aby sa nimi odvolací súd v odôvodnení uznesenia zaoberal. Samotné vedľajšie účastníctvo dovolateľky odvolací súd nespochybnil, keďže v záhlaví uznesenia ju označil za vedľajšiu účastníčku. Dovolateľkou vyčítaný nedostatok, týkajúci sa toho, že jej nebolo doručené uznesenie odvolacieho súdu, bol odstránený doručením jej tohto uznesenia dňa 30. 4. 2014 (doručenka na č. l. 470).

V prejednávanej veci podľa názoru dovolacieho súdu bolo uznesenie odvolacieho riadne, a teda dostatočne jasne a presvedčivo odôvodnené. V zmysle ustanovenia § 167 ods. 2 O. s. p. sa § 157 ods. 2 O. s. p. o náležitostiach odôvodnenia rozsudku použije pre uznesenie primerane. Táto primeranosť znamená, že pri uznesení o návrhu na nariadenie predbežného

opatrenia (vrátane negatívneho rozhodnutia), aj s prihliadnutím na dočasnosť takéhoto rozhodnutia, je z hľadiska náležitostí jeho odôvodnenia postačujúce stručné vysvetlenie, prečo súd rozhodol tak ako rozhodol. Tieto požiadavky uznesenie odvolacieho súdu spĺňa.

Dovolací súd považuje za potrebné poznamenať, že vedľajšie účastníctvo upravené ako procesný inštitút v tretej časti O. s. p. (§ 93) nazvanej „Konanie v prvom stupni“ nemá v konaní o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia podľa druhej časti O. s. p. praktický význam. Možno to vyvodiť z jeho účelu, ako aj z účelu predbežného opatrenia ako zabezpečovacieho prostriedku. Vedľajší účastník je osoba odlišná od účastníka samotného, ktorá sa zúčastňuje konania z dôvodu, že chce pomôcť zvíťaziť v spore niektorému z účastníkov (sporných strán). Zmyslom vedľajšieho účastníctva je „pomoc v spore“ niektorému z účastníkov. Vedľajší účastník je motivovaný víťazstvom v spore toho účastníka, ku ktorému pristúpil. Takáto motivácia sa môže naplniť len v sporovom konaní o veci samej. Konanie o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia podľa druhej časti O. s. p. je činnosťou súdu pred začatím konania o veci samej, ktorá sporovému konaniu o veci samej predchádza. Jeho výsledkom nie je rozhodnutie o spornom nároku, a ani takéto rozhodnutie neprejudikuje. Vedľajšie účastníctvo v konaní o nariadenie predbežného opatrenia podľa druhej časti O. s. p. odporuje aj podstate, resp. účelu predbežného opatrenia, ktorého cieľ je vopred vyjadrený ako potreba dočasne upraviť pomery účastníkov alebo vylúčiť obavu, že by mohol byť ohrozený výkon súdneho rozhodnutia (P., Zabezpečovacie prostriedky v civilnom procese, I., 1997, str. 69). Preto v takomto konaní, i s prihliadnutím na krátke lehoty, v ktorých sú súdy povinné rozhodnúť o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia (odvolací súd je povinný rozhodnúť bezodkladne), musia byť námietky vedľajšieho účastníka o odňatí jeho možnosti konať pred súdom, posudzované aj z tohto pohľadu, t. j. veľmi striktné.

So zreteľom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p., ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný, odmietol.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O. s. p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia, pretože trovy odporkyne za vyjadrenie k dovolaniu nepovažoval vzhľadom k odmietnutiu dovolania za účelné na bránenie práva. V preskúmvanej veci mohla byť totiž prípustnosť dovolania daná len existenciou niektorej z procesných väd, vyplývajúcich z ustanovenia § 237 ods. 1 O. s. p., ktoré dovolací súd skúma bez ohľadu na stanoviská účastníkov konania.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 18. júna 2015

**JUDr. Rudolf Č i r ě, v.r.
predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia: Zuzana Pudmarčíková